

KALENDARZ Z WODĄ W TLE

Jubileuszowy kalendarz to 12 unikatowych fotografii Łodzi z lat 1925-34, pochodzących z zasobów ZWIK (w archiwum odnaleziono szklane płytki z negatywami) . Z odbitek stworzono tak zwane refotografie, czyli kolaże historycznych i współczesnych zdjęć. Autorka tych fotograficznych kompozycji jest pracująca w ZWiK Agata Cuper.

Na kartach kalendarza zobaczyć można sylwetki obecnych pracowników ZWIK, wkomponowane w przedwojenne sceny z okresu budowy kanałów i regulacji rzek. Rozpoznanie przedwojennych fragmentów miasta ułatwiają współczesne elementy, takie jak murale (zdjęcie ulicy Uniwersyteckiej przy Narutowicza), pojazdy komunikacji miejskiej (tramwaj linii 11 przy kościele św. Mateusza). Zdjęcia dobrano tak, aby pokazać ogromną skalę prac przy budowie wodociągu, kanalizacji i regulacji łódzkich rzek, ale przede wszystkim żeby ukazać ciekawe, klimatyczne zakątki Łodzi lat 20. 30. XX wieku. Na okładce pokazano zbiorniki wody pitnej na Stokach.

Kalendarz ma oprawę graficzną zgodną ze stylem epoki, w której powstawały łódzkie wodociągi. Na kartach umieszczono elementy graficzne zaczerpnięte ze stylów art deco i modernizmu, do których dostosowano też liternictwo. Warto przy okazji zauważyć, że ciekawym przykładem łódzkiego modernizmu jest przedwojenna siedziba Wodociągów (obecnie rektorat UŁ) na rogu Narutowicza i... Lindleya. William Heerlein Lindleya był autorem projektu łódzkiej kanalizacji. Pracami budowlanymi kierował współpracownik Lindleya - inżynier Stefan Skrzywan.

Kolekcję unikalnych fotografii z kalendarza będzie można zobaczyć na stronie internetowej ZWIK, zdjęcia będzie też można pobrać w formie tapety na monitor komputera. Jubileuszowe wydawnictwo będzie też można wygrać w konkursach organizowanych na facebookowych profilach: Miasto Łódź i Łódzka Woda Najlepsza.

Łódzkie Wodociągi powstały w 1925 roku. Łódź była wówczas jedynym w Europie tak dużym (600-tysięcznym) miastem całkowicie pozbawionym kanalizacji i wodociągów. Nieczystości komunalne i przemysłowe płynęły rynsztokami i lokalnymi rzekami. Z powodu zakażenia wody pitnej w studniach co rusz w mieście wybuchały epidemie. Dopiero rozpoczęte w 1925 roku, a zakończone po II wojnie światowej inwestycje doprowadziły do ucywilizowania miasta.